

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2020 r. – Wagenknecht / Komisja**(Sprawa T-350/20)**

(2020/C 271/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lukáš Wagenknecht (Pardubice, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat A. Dolejská)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że Komisja nie podjęła – zgodnie z art. 325 ust. 1 i art. 319 ust. 3 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz art. 61 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 (!) – wiążących i odstrasżających środków w celu zapobieżenia powstaniu konfliktu interesów dotyczącego premiera Republiki Czeskiej Andreja Babiša lub zareagowania na taki konflikt interesów, a mianowicie nie przyjęła wiążących środków, które:
 - powstrzymałyby członków kolegium komisarzy, a w szczególności jego przewodniczącego, od spotkania się i omawiania z premierem Republiki Czeskiej Andrejem Babišem kwestii związanych z wieloletnimi ramami finansowymi (WRF) Unii na lata 2021–2027 oraz z budżetem Unii w ogólności;
 - powstrzymałyby realizację płatności bezpośrednich dla rolnictwa z budżetu Unii na rzecz określonych spółek, które premier Republiki Czeskiej Andrej Babiš kontroluje lub których jest on rzeczywistym właścicielem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy oparty na twierdzeniu, że skarżący skierował do Komisji Europejskiej, pismem z dnia 30 stycznia 2020 r., wezwanie do działania na podstawie art. 265 TFUE, zaś Komisja nie odniosła się w swej odpowiedzi do treści wezwania skarżącego, lecz udzieliła mu odpowiedzi odnoszącej się do zupełnie innego zagadnienia.
 - Komisja otrzymała od skarżącego wezwanie do działania i, mimo udzielenia odpowiedzi na to wezwanie, nie zajęła w tej odpowiedzi żadnego stanowiska w przedmiocie sformułowanego przez skarżącego wezwania do unikania spotkań i rozmów z czeskim premierem dotyczących WRF na lata 2021–2027, jak też braku powstrzymania przez Komisję realizacji bezpośrednich płatności dla rolnictwa na rzecz spółek należących do określonych grup, które czeski premier kontroluje, lub których jest on rzeczywistym właścicielem. Zamiast udzielenia odpowiedzi dotyczącej niezgodnej z prawem realizacji bezpośrednich dotacji dla rolnictwa na rzecz tych grup, Komisja udzieliła informacji na temat wstrzymania inwestycyjnych funduszy strukturalnych i inwestycyjnych funduszy rolniczych w odniesieniu do jednej z tych grup, co stanowi inną kwestię, która nie była przedmiotem wystosowanego przez skarżącego wezwania do działania. Komisja w ogóle nie wypowiedziała się w przedmiocie drugiej części wystosowanego przez skarżącego wezwania, w której domaga się on zaprzestania przez członków Komisji Europejskiej spotkania się z Andrejem Babišem w celu prowadzenia z nim rozmów na temat WRF na lata 2021–2027.
2. Zarzut drugi oparty na twierdzeniu, że zaniechanie, którego dopuściła się Komisja Europejska, dotyczy bezpośrednio skarżącego, ponieważ: i) żaden inny akt pośredni nie jest konieczny do powstrzymania kolegium komisarzy, a w szczególności jego przewodniczącego, od spotkania się z czeskim premierem i prowadzenia z nim rozmów na temat WRF na lata 2021–2027; oraz ii) ma to wpływ na sytuację prawną skarżącego, który został wybrany na przedstawiciela izby wyższej parlamentu Republiki Czeskiej odpowiedzialnego za zbadanie konfliktu interesów czeskiego premiera, i który jest członkiem utworzonej w tym celu specjalnej komisji senackiej, której Komisja w sposób niezgodny z prawem nie ujawniała dokumentów w celu udaremnienia prowadzonego przez ową komisję senacką dochodzenia.

3. Zarzut trzeci oparty na twierdzeniu, że niepodjęcie przez Komisję działań w celu usunięcia konfliktu interesów dotyczącego czeskiego premiera Andreja Babiša dotyczy skarżącego indywidualnie, a jego interes w podjęciu takich działań wynika z: i) ciążącego na skarżącym na mocy konstytucji obowiązku kontrolowania prawidłowości przyjmowania aktów prawnych Unii, w tym budżetu Unii (WRF na lata 2021-2027); ii) ciążącego na skarżącym na mocy konstytucji obowiązku obejmującego uprawnienie do kontrolowania czeskiego premiera w związku z jego spotkaniami z kolegium komisarzy, w tym obowiązek pełnienia w sposób odpowiedzialny funkcji członka wskazanej wyżej specjalnej komisji senackiej; iii) wyboru skarżącego, w ramach wyborów przeprowadzonych w 2018 r., do senatu Republiki Czeskiej i pozostawania przez niego w opozycji do kontrolowanych przez czeskiego premiera kandydatów partii „Ano”; iv) faktu, że skarżący otrzymywał groźby śmierci, identyczne z tymi, których adresatami byli w lutym 2020 r. członkowie Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu Europejskiego ze względu na to, że próbowali oni przeciwdziałać konfliktowi interesów dotyczącemu Andreja Babiša.
4. Zarzut czwarty, według którego odmowa uznania w niniejszej sprawie legitymacji procesowej członka parlamentu krajowego państwa członkowskiego stanowiłaby odmowę dostępu do wymiaru sprawiedliwości, ponieważ skarżący zostałby w ten sposób pozbawiony możliwości sprawowania choćby pośredniej kontroli – poprzez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej – nad Komisją Europejską, będącą organem wykonawczym w systemie instytucji Unii.
5. Zarzut czwarty, według którego Komisja naruszyła spoczywający na niej obowiązek przeciwdziałania konfliktowi interesów dotyczącemu czeskiego premiera, Andreja Babiša, na podstawie art. 325 ust. 1 TFUE i art. 319 ust. 3 TFUE w związku z rezolucją Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2018 r.⁽¹⁾ i art. 61 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046. Spełnione zostały wszystkie przesłanki podjęcia działań przez Komisję, a mianowicie: i) istnienie konfliktu interesów dotyczącego Andreja Babiša; ii) udział Andreja Babiša w aktach przygotowawczych do wdrożenia budżetu Unii; oraz iii) okoliczność, że konflikt interesów dotyczący Andreja Babiša stanowi „inne działania nielegalne naruszające interesy finansowe Unii” w rozumieniu art. 325 ust. 1 TFUE. Na Komisji ciążył zatem obowiązek działania, a mimo to nie podjęła ona żadnych działań, a mianowicie nie przyjęła środków odstrasżających w celu zneutralizowania konfliktu interesów dotyczącego czeskiego premiera, do czego jest zobowiązana w myśl art. 319 ust. 3 i art. 325 ust. 1 TFUE, jak też art. 6 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046. Zamiast tego od dnia 2 sierpnia 2018 r. członkowie kolegium komisarzy, a w szczególności jego przewodniczący, nadal spotykali się z czeskim premierem i prowadzili z nim rozmowy na temat WRF na lata 2021-2027, zaś Komisja w dalszym ciągu realizowała z naruszeniem zakazu konfliktu interesów bezpośrednio płatności dla rolnictwa na rzecz spółek wchodzących w skład określonych grup, które Andrej Babiš kontroluje, lub których jest on rzeczywistym właścicielem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. 2018, L 193, s. 1).

⁽²⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego P8_TA (2018) 0530 z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie konfliktu interesów oraz ochrony budżetu UE w Republice Czeskiej (2018/2975(RSP)).

Skarga wniesiona w dniu 7 czerwca 2020 r. – Kozhuvchanka uvoz-izvoz Kavadarci / EUIPO (NASHE MAKEDONSKO PILSNER BEER MACEDONIAN PREMIUM BEER)

(Sprawa T-357/20)

(2020/C 271/53)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Drushtvo za proizvodstvo, trgovija I usluzi Kozhuvchanka d.o.o. uvoz-izvoz Kavadarci (Kavadarci, Republika Macedonii Północnej) (przedstawiciel: adwokat A. Iwanowa)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)